

निर्गुणेगुणवृत्तयइति गुणैर्वर्तमाना अपि निर्गुणैकं चरंतीत्यर्थः निर्गुणत्वे च हेतुं वदन् लक्षणां योगं च निराकरोति सदसतः परइति कार्यकारणाभ्यां परस्मिन्संगेकेनचिदपि संबंधाभावात् न लक्षणायोगवृत्ती संभवतइत्यर्थः एवं पदार्थत्वायोगादपदार्थस्य च वाक्यार्थत्वायोगान्श्रुतिगोचरत्वं ब्रह्मण इत्यभिप्रायः ॥ १ ॥ उत्तरमाह बुद्धीन्द्रियेति बुद्ध्यादीनुपाधीन् जनानामनुशायिनां जीवानां मात्राद्यर्थं प्रभुरीश्वरोऽसृजत् मीयंतइति मात्राविषयाः तदर्थं भवार्थं भवो जन्मलक्षणं कर्म तत्प्रभृतिकर्मकरणार्थमित्यर्थः आत्मने लोकांतरगामिने आत्मनस्तत्तल्लोकभोगायेत्यर्थः अकल्पनाय कल्पनानिवृत्तये मुक्तयइत्यर्थः अर्थधर्मकायमोक्षार्थमितिक्रमेण पदचतुष्टयस्यार्थः जनानामिति वदन् जीवार्थमीश्वरस्य सृष्ट्यादिषु प्रवृत्तिरिति दर्शयति प्रभुरिति ईश्वरस्योपाधिवश्यताभावेन नित्यमुक्ततां दर्शयति अयमभिप्रायः सगुणमेव गुणैरनभिभूतं सर्वज्ञं सर्वशक्तं सर्वेश्वरं सर्वमियंतारं सर्वोपास्यं सर्वकर्मफलप्रदातारं समस्तकल्याणगुणनिलयं सच्चिदानंदं भगवंतं श्रुतयः प्रतिपादयंति यः सर्वज्ञः सर्ववित् यस्य ज्ञानमयंतपः सर्वस्य वशी सर्वस्येशानः यः पृथिव्यां तिष्ठन् पृथिव्या अंतरः सोऽकामयत बहुस्याम् स ऐक्षत तत्तेजोऽसृजत् सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्मेत्याद्याः तथा भूतेश्वरतां तावत्संसारिणो जीवस्य तन्निवृत्तये

श्रीशुक उवाच बुद्धीन्द्रियमनः प्राणान् जनानामसृजत् प्रभुः ॥ मात्राऽर्थं च भवार्थं च आत्मनेऽकल्पनाय च ॥ २ ॥

तत्त्वमसीत्यादिवाक्यानि बोधयंति तत्र च तत्त्वं पदयोः सामानाधिकरण्यं प्रतीयते तच्च प्रकारांतरेणाघटमानं ब्रह्मणि पर्यवसानं गमयति तथा हि न तावद्वैश्वदेव्यामिक्षेति वदुभयोरेकार्थाभिधानेन सामानाधिकरण्यम् यथोक्तम् आमिक्षां देवतायुक्तां वदत्येवैष तद्धितः आमिक्षापदसन्निध्यात्तस्यैव विषयार्पणमिति कुतः भिन्नार्थत्वात् न चाजहत्स्वार्थयानिरूढलक्षणया विशेषणविशेष्यभावेन नीलमुत्पलमिति वत् यथोक्तम् स्वबुद्ध्यारज्यतेयेन विशेष्यतद्विशेषणमित्यादि कुतः विरुद्धार्थत्वेन तदयोगात् न च जहत्स्वार्थत्वेन संबंधिलक्षणया कुसुमितद्रुमांगेति वत् कुतः एकार्थत्वस्य विवक्षितत्वात् अतो जहदजहत्स्वार्थलक्षणया सोऽयं देवदत्तइति वद्विरुद्धांशत्यागेनानुगतचिदंशेनैकार्थेन सामानाधिकरण्येन निर्गुणे पर्यवसानम् अस्थूलादिवाक्यानां तु साक्षादुपाधिनिषेधेन तत्पदार्थशोधन उपयोगान्निर्गुण एव पर्यवसानम् तथा चात्रैवोपक्रमेस्वसृष्टमिदमापीयेत्यादिना विशिष्टमालंबनं वक्ष्यति अतएव श्रुतयस्त्वयि हि फलं त्यत निरसनेन भवनिधना इत्युपसंहरिष्यति उपासनादिवाक्यानां त्वन्यार्थप्रवृत्तसृष्ट्याद्यलंबनेन ज्ञानसाधनविधानेन तत्परत्वमित्येषादिक् ॥ २ ॥